

TAŞLAR HEP YAKINDAN GELİYOR

Galya'yı, Fransa'yı, İsviçre'yi ve Belçika'yı feth eden Sezar, İngiltere'ye çıktı. Döndü Makedonya'dan Batı Anadolu'ya, oradan Mısır'a ulaştı. O, senatoya bağlı cumhurbaşkanıydı. Başarısını çekemeyen Pompeus yanlıları tarafından bıçaklı saldırıya uğradı. Bıçağı sırtına en son saplayan da manevi oğlu Brütüs idi. Sezar, Evlatlık edinerek tahsil yaptırdığı ve sarayda büyüttüğü Brütüs'ün elindeki kanlı bıçağı görünce, mukavemeti kırıldı. Son nefesini verirken söylediği cümle: “ **SEN DE Mİ BİRÜTÜS?**” diyerek hayata gözlerini yumdu. Brütüs'e “Neden bunu yaptın, sen Sezar'ı çok seviyordun?” diye sorduklarında, Brütüs: “ Roma'yı Sezar'dan daha çok seviyordum.” diyerek dangalacakça bir cevap verdi. Pompeus taraftarı Brütüs, dünyayı feth eden Sezar'ı öldürmekle güya Roma'yı Sezar'dan kurtarmış oluyordu.

Deha sahibi bir asker, üstün politikacı, ünlü hitabetiyle peşinden milyonları koşuşturmuş bir lider, tarihte eşine pek az rastlanan bir suikasta kurban gitmiştir. Ama perde, yine Birütüs'ün kanlı hançeriyle kapanacaktı. O hançeri kınından çeken Birütüs ve arkadaşları sonunda kendi ihanetlerinin kurbanı oldular. Sezar'ı öldürenler, Roma'yı Sezar'dan kurtarmaya çalışırken Roma'yı tamamen kargaşanın içine attılar. Cumhuriyeti koruyacağız, Roma'yı kurtaracağız derlerken Roma'da oluk oluk diz boyu kanın akmasına sebep oldular.

Brütüs ve arkadaşları mağlup oldular. Kendisi dağdaki kayalıklar arasında saklanıyordu. Aşağıya bakınca Sezar'ın ordusunun marş söyleyerek kendisine doğru geldiğini gördü. Hâlbuki Sezar'ın sağlığında ordunun başında önemli bir görevi vardı ve üst derecede bir komutandı. Hırs ve kıskançlıkla Sezar'ın kanını akıttılar. O kan, şimdi dostları düşman etmişti. Brütüs, yaptığı ihanet sonucu duyduğu pişmanlık ve vicdan azabı içinde : “ Ey Sezar! sen ne büyüksün ki ölümün dahi intikam alıyor” diyerek hançerini çekip arkadaşlarından birine uzattı “ Son emrimi de sen yerine getir. Bu hançeri al, bütün gücünle bağrına sapla.” dedi. Çünkü Brütüs dönüşü olmayan bir yola girdiğini biliyordu. Kaşlarını çattı, dişlerini ve dudaklarını sıktı verilen emir aynen uygulandı. Bağrına saplanan hançerle son nefesini o da verdi. Aynı hançer hem Sezar'ın, hem de Brütüs'ün kanıyla kızıla boyandı ve böylelikle her ikisi için de perde kapandı. Ama tarihte ihanet perdeleri hiç kapanmadı.

Bu olaya milattan önceki tarihi bir olay deyip geçemeyiz. Necip Fazıl'ın “ Sonsuzluk kervanı, peşinizde ben” mısrasını biliyorsunuzdur. Sonsuzluk kervanı: Adem Aleyhisselam'dan iki cihan serverine kadar devam eden peygamberler; oradan başlayan sahabe, tabiin, evliyalar, insanlığın iyiliğinden başka bir şey düşünmeyen milletin kalkınması için çalışan nice devlet büyükleri ihaneti uzaktan değil, hep yakınından görmüşlerdir. Rahmetli Menderes'e en büyük ihaneti babasının alıp beslediği tahsilini yaptırdığı ve rahmetli Menderes'in de bakan yaptığı insandan görmedi mi? Yassı Ada mahkemesinde Rahmetli Menderes'in aleyhinde şahitlik yapmadı mı? Rahmetli Özal'ı köşkte yalnız bırakan elinden tutup bakan ve başbakan yaptığı adam değil miydi? Yüce Peygamberimiz öz be öz amcası Ebu Cehil'den gördüğü eziyeti ve hakareti kimden gördü? Onun yüzünden doğduğu, büyüdüğü şehri terk etmedi mi? Hz. İsa'yı Roma krallarına ihbar eden 12 havarisinden biri olan Yehuda değil miydi? Tarihte devleti ve milleti için çalışan nice devlet adamları olmadık hakaretlere ve suikastlara maruz kalmadılar mı? Bunların hangi birini sayayım? Milattan evvelki Roma nerede? Ve yirmi birinci asır nerede? Hala “ Sen de mi Brütüs?” tabiri dillerde dolaşıyorsa, ihanetin çizgisi de devam ediyor demektir.

İhanet Kuran'da münafıklık şeklinde ifade edilir. Bilerek ve isteyerek başkasına zarar verenler Kur'an tabiriyle münafıktır, haindir. Kanlı cinayetlerde Brütüs'leri teşhis etmek kolay da, kansız cinayetlerde Brütüs'leri teşhis etmek çok zor. Ama kanlı da olsa, kansız da olsa bütün ihanetleri tertipleyenlerin sonu, kanlı ve kansız ölümüne sebep oldukları insanların ölümünden daha kötü oluyor. Hainlerin gözünü hırs perdeliyor ve ihanet ettikleri insanların yerine geçmekle ilelebet o koltukta kalacağını sanıyorlar ama yanılıyorlar. Çünkü bu dünyaya gelmenin bir sebebi olduğu gibi gitmenin de bir sebebi var. Ama hırsları ve hasetlikleri gözlerini perdeliyor.

Oğlu genç yaşta vefat eden Allah dostuna “ Allah mekânını cennet eylesin. Ođlunuzun ölüm sebebi neydi?” diye sorduklarında; Allah dostunun verdiği cevap oldukça ibret verici: “ Ođlumun ölüm sebebi, dünyaya gelmesiydi”

İhanetle, suikastla başkalarının ölümüne sebep olanlar, bilmeliler ki dünya da kendilerinin ölüm sebebi olacaktır.www.kadirkeskin.net

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin Ankara Aydınlıkevler Mesleki ve Teknik Anadolu lisesi öğrencileriyle beraberdi.